

Spotkanie Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" z Prezydentem RP 2024-01-30
s.3

161. rocznica Powstania Styczniowego s.7-8

Jacek Jerz
s.5-6

Szkolenie „Mobbing, dyskryminacja i nierówne traktowanie w miejscu pracy” s.4

Regionalne obchody 42. rocznicy ogłoszenia stanu wojennego

**Szkolenie „Mobbing, dyskryminacja
i nierówne traktowanie w miejscu pracy”
Radom 25-26.01.2024 r.**

**Spotkanie opłatkowe TKEiR
2024-01-10**

Z REGIONU

V posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska kadencji 2023-2028

2024-01-23

23 stycznia odbyło się piąte w kadencji 2023-2028 posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. W posiedzeniu uczestniczyła przewodnicząca Regionalnej Komisji Rewizyjnej Jadwiga Poźniak oraz sekretarz RKR Wojciech Nalberski.

Zebranych powitał przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz. Po rządce obrad przyjęto jednogłośnie. Następnie wiceprzewodnicząca ZR Beata Sułowska przedstawiła decyzje i uchwały z posiedzenia ZR z 21.11. oraz z obrad Prezydium ZR z 19.01.

Kolejnym punktem zebrania była problematyka związana ze stanem technicznym budynku Zarządu Regionu oraz koniecznością remontu, wymiany ogrzewania i naprawy rynien dachowych. Po dyskusji na ten temat wyłoniono trzyosobowy zespół roboczy, w składzie – Zdzisław Maszkiewicz, Marek Kicior, Radosław Szymański, Andrzej Wójcicki, który ma zająć się wypracowaniem praktycznych rozwiązań w/w problemów.

Potem wiceprzewodnicząca przedstawiła plan szkoleń związkowych w Regionie na najbliższe tygodnie: „Mobbing, dyskryminacja i nierówne traktowanie w miejscu pracy” - 25-26.01., „Od konfliktu do porozumienia z pracodawcą”, dwudniowe – 8-9.02.2024 r.; „Profesjonalizm organizacji zakładowej”, dwudniowe 21-22.03.2024 r., a także propozycję szkolenia „Cyfryzacja rynku pracy” (wrzesień 2024 r.) organizowanego przez Komisję Krajową. Poinformowała również o skierowaniu skarbniczki ZR Katarzyny Ogorzałek na szkolenie skarbników związkowych.

Kolejnym punktem obrad była organizacja koncertu patriotyczno-religijnego z okazji 48. rocznicy Radomskiego Czerwca '76 oraz 40. rocznicy śmierci bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Odbędzie się on 24 czerwca 2024 . w kościele przy ul. Miłej, a wystąpią artyści Polskiej Opery Kameralnej z solistą Dariuszem Stachurą. Koncert objął patronatem ks. bp Marek Solarczyk.

Przyjęto także w głosowaniu terminarz posiedzeń ZR na 2024 r. – odbędą się one: 20 lutego, 19 marca, 16 kwietnia, 21 maja, 18 czerwca, 17 września, 15 października, 19 listopada. Termin posiedzenia grudniowego zostanie ustalony później. Tradycyjne związkowe spotkanie wielkanocne odbędzie się 26 marca o godz. 11.00. Podjęto także stosowne decyzje finansowe w tej sprawie.

Członkowie ZR wysłuchali również informacji o działaniach ws. ławeczki gen. Kuklińskiego.

Następnym punktem obrad była sytuacja w zakładach pracy Regionu. Marek Małyś przedstawił informacje na temat sytuacji w Kingspanie Lipsko. Paweł Surowiecki, sekretarz komisji zakładowej w Kingspanie, otrzymał wypowiedzenie z par. 52, ale sąd przywrócił go do pracy do momentu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy. Ostatecznie jednak zrezygnował on z tego rozwiązania i odszedł z pracy pobierając odprawę. Prokurent firmy nadal prowadzi działania prowadzące do pozbycia się z zakładu kolejnych członków komisji zakładowej – pretekstem jest „sumowanie” drobnych wykroczeń, które umożliwia bardzo restrykcyjne regulaminy obowiązujące w miejscu pracy. Los tej organizacji związkowej stoi pod znakiem zapytania. Podjęto działania w celu dotarcia bezpośrednio do właściciela Kingspana.

Katarzyna Ogorzałek omówiła sytuację w ZUS o/ Radom, gdzie dochodzi do sytuacji dyskryminacyjnych

ze strony jednego z pracowników. Sprawa została zgłoszona do komisji etyki zawodowej w ZUS. Andrzej Wójcicki poinformował zebranych o sytuacji w PGE, gdzie trwają negocjacje płacowe ws. podwyżek. Daniel Dorociński zabrał głos na temat sytuacji w Fabryce Broni, gdzie zachodzi zjawisko tzw. „wypłaszczania płac” – nowozatrudnieni pracownicy dostają „na wejściu” wyższe wynagrodzenia niż pracownicy z długim stażem pracy. Związek będzie negocjować w sprawie wprowadzenia stażowego i premii. Jego informacje uzupełnili Katarzyna Ogorzałek i Ryszard Czupryński (US) i Dorota Walczak (Sanepid) wskazując, że podobny problem występuje także w tzw. „budżetówce”.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” spotkała się z Prezydentem

2024-01-30

Podczas spotkania Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z Prezydentem RP Andrzejem Dudą przez aklamację przyjęto stanowisko wobec działań rządu RP. Przyjęcie stanowiska poprzedziła dyskusja dotycząca sytuacji w kraju, a także w poszczególnych branżach i zakładach pracy. W spotkaniu uczestniczył przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz.

Stanowisko ws. łamania praworządności

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wyraża zdecydowany sprzeciw i oburzenie wobec dokonywanych w ostatnich tygodniach pozaprawnych działań przedstawicieli rządu premiera Donalda Tuska.

Jednym z takich działań było siłowe przejęcie mediów publicznych. NSZZ „Solidarność” uznaje prawo demokratycznie wybranej większości do wprowadzania zmian, w tym zmian personalnych, jednak muszą się one odbywać w zgodzie z obowiązującym prawem, przede wszystkim na drodze zmian legislacyjnych.

Działania rządu wobec mediów publicznych są w naszej ocenie przejawem jawnego łamania polskiego porządku prawnego, mogącym prowadzić do anarchii i psucia państwa oraz stanowią groźny precedens wobec innych planów koalicji rządzącej. Pozaprawne działania rządu, a także sposób ich realizowania – w szczególności wyłączenie sygnału telewizyjnego – przywodzą na myśl obrazy z jakże tragicznych dla Polski wydarzeń grudnia 1981 roku. NSZZ „Solidarność”, który wywalczył Polsce niepodległość i demokrację, ma silny mandat to tego, by stać na straży polskiej praworządności. Dlatego zdecydowanie opowiadamy się po stronie litery prawa i apelujemy do premiera Donalda Tuska, by zaprzestał niezgodnych z nią działań.

Z niepokojem przyjmujemy również zapowiedzi likwidacji kolejnych instytucji, w tym Instytutu Pamięci Narodowej. Podkreślamy z całą mocą, że nigdy nie będzie naszej zgody na likwidację Instytutu, który przyczynia się w tak dużym stopniu do odkrywania i utrwalania prawdy o historii Polski, również historii Solidarności.

W związku z powyższym żądamy, aby konieczne działania legislacyjne, niezbędne do wprowadzania zmian, do których koalicja rządowa otrzymała od społeczeństwa demokratyczny mandat, odbywały się w zgodzie z Konstytucją, a także we współpracy z Prezydentem RP, który również taki mandat demokratyczny otrzymał.

Msze za Ojczyznę

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska informuje, że 19.01. br. w kościele O.O. Bernardynów w Radomiu została odprawiona msza św. za Ojczyznę zainicjowana przez Zarząd Regionu. Msze takie będą odbywać się 19 dnia każdego miesiąca.

25 dnia każdego miesiąca msze takie będą odprawiane o godz. 18.00 również w kościele pw. św. Barbary w Pionkach

SZKOLENIA

Szkolenie „Mobbing, dyskryminacja i nierówne traktowanie w miejscu pracy”

Radom 25-26.01.2024 r.

25-26 stycznia 2024 r. w Radomiu przeprowadzone zostało dwudniowe szkolenie „Mobbing, dyskryminacja i nierówne traktowanie w miejscu pracy”. Jego organizatorami byli: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, Dział Szkoleń Komisji Krajowej oraz radomski oddział Okręgowego Inspektoratu Pracy w Warszawie.

Szkolenie odbywało się w siedzibie Zarządu Regionu. Zajęcia prowadziły – Maryla Kościńska z Działu Szkoleń KK (25.01) i inspektor Agata Kot z PIP (26.01.) W zajęciach uczestniczyła grupa 40 związkowców „Solidarności” z Regionu Ziemia Radomska z komisji zakładowych w: MPK Radom, RSM, DPS w Radomiu, Radpecu, ZS Muzycznych, KGK, SOSW, Wodociągach Miejskich, ZS Muzycznych, SZSiPO, Enei Wytwarzanie, Nadleśnictwie Radom, MKPOiW.

Szkolenia związkowe - zapisy

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska informuje, że organizowane jest szkolenie dla członków NSZZ „Solidarność” prowadzone przez trenerów z Działu Szkoleń Komisji Krajowej: „Profesjonalizm organizacji zakładowej”, dwudniowe 21-22.03.2024 r. (czwartek - piątek).

Zapisy przyjmuje wiceprzewodnicząca ZR Beata Sułowska, tel.: 695 153 478, 48-3623804 wew. 21.

840 zł ulgi podatkowej dla związkowców !

Dzięki podpisanemu w ubiegłym roku porozumieniu pomiędzy NSZZ „Solidarność”, a rządem, od 1 stycznia 2024 roku można skorzystać z wyższej ulgi z tytułu składek członkowskich na rzecz związków zawodowych.

Wysokość odliczeń od dochodu składek członkowskich zapłaconych na rzecz związków zawodowych w roku podatkowym zwiększono z **500 zł do 840 zł**.

Ulga jest przeznaczona dla podatników rozliczających się według skali podatkowej (PIT 36, PIT 37) oraz ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych (PIT 28). Nie skorzystają z niej osoby, które rozliczają się za pomocą podatku liniowego.

Bez znaczenia pozostaje sposób zapłaty (gotówka, przelew, potrącenie przez pracodawcę). Związkowcy samodzielnie odprowadzający składki członkowskie powinni zachować dowody wpłaty, zawierające dane identyfikujące członka, organizację związkową, kwotę wpłaconych składek, odpowiednie tytuły wpłaty i daty.

W sytuacji, kiedy składki na rzecz związku zawodowego potrącają się przez pracodawcę, podatnikowi do udowodnienia wysokości poniesionych na ten cel wydatków wystarczy jedynie informacja płatnika zamieszczona w PIT-11.

Zwiększenie ulgi podatkowej dla związkowców jest wynikiem porozumienia pomiędzy „Solidarnością” a rządem podpisanego 7 czerwca 2023 roku.

Szkolenie „Od konfliktu do porozumienia z pracodawcą”

Radom 8-9.02.2024 r.

Ponad 30 związkowców z organizacji zakładowych naszego Regionu wzięło udział 8-9 lutego 2024 r. w dwudniowym szkoleniu „Od konfliktu do porozumienia z pracodawcą”. Szkolenie odbywało się w siedzibie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. Zajęcia prowadziła Maryla Kościńska z Działu Szkoleń KK.

W zajęciach uczestniczyli związkowcy „Solidarności” z Regionu Ziemia Radomska z komisji zakładowych w: MPK Radom, Radomskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, ZUS o/Radom, Kingspan Lipsko, Radpecu Radom, Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A. z siedzibą w Radomiu, Koła nr 57 POiW, SPZZOZ w Pionkach, DPS „Nad Potokiem” w Radomiu, PSP nr 7 w Radomiu, Fabryce Broni w Radomiu, MK POiW Kozienice, Enei Wytwarzanie, KGK Kozienice, Wodociągach Miejskich w Radomiu, Nadleśnictwie Dobieszyn, Powiatowej Stacji Sanitarnej-Epidemiologicznej w Radomiu.

Wspomóżmy budowę hospicjum!

W podradomskim Sołtykowie powstaje stacjonarne hospicjum - Gościniec Królowej Apostołów. To pierwsza tego typu placówka w całym regionie radomskim. Niestety, skończyły się pieniądze na dokończenie budowy. Dotychczasowe starania Wolontariuszy hospicjum u władz miejskich i wojewódzkich o zdobycie dofinansowania spełzły na niczym.

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska zwraca się do Członków i sympatyków naszego Związku o wsparcie finansowe budowy hospicjum.

NR KONTA

Bank PEKAO SA II o.RADOM

07 1240 3259 1111 0000 3003 1539

NASZE PRAWO

Zmiany w prawie pracy w 2024 roku

Od stycznia 2024 roku weszło w życie kilka ważnych zmian w prawie pracy. Przedstawiamy najważniejsze z nich.

1. Zmiana minimalnego wynagrodzenia za pracę i stawki godzinowej

Minimalne wynagrodzenie wzrośnie do kwoty 4.242 zł. Wzrosnąć również stawka godzinowa dla osób pracujących na umowie zlecenia do 27,70 zł. Kolejne podwyżki od 1 lipca 2024r. - minimalne wynagrodzenie wzrośnie do 4 300 zł, a stawka godzinowa do 28,10 zł.

2. Wyższe świadczenia dla pracowników

Wzrost minimalnego wynagrodzenia będzie miał wpływ na inne świadczenia dla pracowników, wzrośnie wysokość:

1. odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy w ramach zwolnienia grupowego, której wysokość nie może przekroczyć piętnastokrotności minimalnego wynagrodzenia;

2. odszkodowania dla pracownika, wobec którego stosowany był mobbing lub odszkodowanie za naruszenie zasady równego traktowania w za-

(cd. na str. 6)

Jacek Jerz.

Tajemnica wciąż niewyjaśniona

31 stycznia minęła 41. rocznica śmierci Jacka Jerza - współzałożyciela i działacza radomskiej „Solidarności” oraz KPN. I choć jego imię zostało oficjalnie wpisane na listę ofiar stanu wojennego w Polsce, to okoliczności śmierci do dziś nie zostały w pełni wyjaśnione.

Antoni Jacek Jerz jest postacią wartą przypomnienia, a jego zasługi dla powstania radomskiej „Solidarności” i innych organizacji niepodległościowych są niebagatelne.

Urodził się 11 października 1944 r. w Radomiu, zmarł 31 stycznia 1983 r. Był radomskim działaczem opozycyjnym i niepodległościowym, założycielem i wiceprzewodniczącym MKZ NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, twórcą i przywódcą radomskiej Konfederacji Polski Niepodległej oraz członkiem władz krajowych KPN, założycielem i członkiem władz Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania, delegatem na I Zjazd Krajowy NSZZ „Solidarność”

Z wykształcenia technik elektronik, pracował w radomskim oddziale Głównego Urzędu Statystycznego, a następnie na stanowisku kierownika sekcji komputerowej (maszyny liczące „Odra”) Zakładów Elektronicznej Techniki Obliczeniowej (ZETO) przy Wyższej Szkole Inżynierskiej w Radomiu.

Amerykański historyk David Morgan, tak swego czasu pisał o Jacku Jerzu w swoim artykule:

„Jednym z bardziej interesujących aspektów biografii Jacka Jerza, jest to, że z jego pochodzenia i wczesnych lat młodości w żaden sposób nie można odczytać zapowiedzi jego późniejszej determinacji i zaangażowania społecznego, z których znany był w późniejszej działalności opozycyjnej wobec reżimu komunistycznego.

Urodził się w rodzinie robotniczej, 11 października 1944 roku. We wczesnej młodości pracował fizycznie, do ukończenia technikum elektronicznego. Podobnie jak spora część młodych ludzi w tym okresie wszedł w kolizję z prawem.

Jednakże już w niecały miesiąc po podpisaniu Porozumień Gdańskich, w październiku 1980 roku Jerz zaangażował się w tworzenie radomskiej „Solidarności”. Na jednym z pierwszych spotkań Andrzej Sobieraj został wybrany jako tymczasowy przewodniczący związku, a Jacek Jerz został jego zastępcą.”

Niemal natychmiast Jerz pokazał swoją bezkompromisowość wobec władz, obstając przy niezależności nowopowstałego związku poprzez przeciwstawienie się próbom włączenia się w prace związku podejmowanym przez organizacje takie jak PAX. Był to czytelny znak jego wrażliwości na symbolikę, zarówno symbolikę słów jak i działań, co stało się cechą charakterystyczną aktywności Jerza w ruchu opozycyjnym. 24 listopada 1980 roku Jacek Jerz i Andrzej Sobieraj zorganizowali, w sposób opisywany później

przez SB jako operacja paramilitarna, okupację siedziby oficjalnych związków zawodowych, co pozwoliło im nie tylko zdobyć odpowiednią infrastrukturę dla dalszego rozwoju „Solidarności”, ale także obaliło monopol PZPR i podporządkowanych jej związków na reprezentowanie interesów klasy robotniczej. Innym przykładem zdolności Jerza do mobilizacji lokalnej społeczności była manifestacja zorganizowana przed pomnikiem Dionizego Czachowskiego 16 grudnia 1980 roku w ramach obchodów dziesiątej rocznicy protestu 1970 roku. Był to przykład śmiałej syntezy polskiej historii oporu i walki o niepodległość, łącząca opór wobec carskiej Rosji z opozycją wobec przewodniej roli PZPR w Polsce.

Jak pisał David Morgan: „Jerz był jednak kimś więcej niż tylko bystrym propagandzistą. Jego zdolności organizacyjne i wyczucie negocjacyjne znalazły uznanie podczas rozmów z władzami na temat rehabilitacji protestu 1976 roku (prowadzonych w marcu 1981

Delegacja MKZ Ziemia Radomska w trakcie rozmów z komisją rządową (1981): od lewej - Zdzisław Podkowiński, Jacek Jerz, Andrzej Sobieraj

roku), a następnie zostały publicznie potwierdzone poprzez wybranie go na delegata na I Krajowy Zjazd „Solidarności” w lecie 1981 roku. Przed KZD Jerz odegrał istotną rolę w utworzeniu Konfederacji Polski Niepodległej KPN w Radomiu, której był pierwszym przewodniczącym oraz w powstaniu Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania. Jerz przedstawił na KZD program gospodarczy KPN, który był zaskakującym dokumentem zważywszy na niewielkie ówczesne zainteresowanie sprawami restrukturyzacji gospodarki socjalistycznej. W swoim wystąpieniu Jerz podkreślał znaczenie prawa w państwie, uważał także, że Polska powinna stać się członkiem Międzynarodowego Funduszu Walutowego, a polski złoty powinien stać się walutą wymienną. Postulował między innymi ochronę prawa własności oraz wprowadzenie zasad wolnego rynku w obrocie ziemią – dziś wszystkie te postulaty zostały spełnione.”

Po wielu miesiącach bezproduktywnych spotkań z władzami w sprawie rehabilitacji „wydarzeń radomskich”, Jerz wraz z innymi członkami radomskiej „Solidarności” przygotowywał się do spotkania z władzami w celu ostatecznego rozstrzygnięcia pozostałych istotnych punktów spornych. 11 listopada, w dniu, na który wyznaczono początek kolejnej rundy negocjacji, Jerz zorganizował manifestację dla uczczenia Dnia Niepodległości, byłego święta narodowego, które zostało zniesione przez władze PRL. Manifestację zorganizowano na Rynku Starego Miasta, na wprost byłego Ratusza, gdzie przed wojną stał pomnik poświęcony legionom Piłsudskie-

(cd. na str. 6)

Jacek Jerz.

Tajemnica wciąż niewyjaśniona

(cd. ze str. 5)

go, co było niemal symbolicznym wezwaniem do obrony trudnych zdobyczy „Solidarności” przed coraz groźniejszymi pomrukami aparatu władzy.

W tym samym miesiącu, pomimo oporów władz, Jerz zorganizował spotkanie Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania w tym samym budynku, w którym odbywały się negocjacje między władzą a „Solidarnością”. Kongres ten miał miejsce w dniach 21-22 listopada 1981 roku i uczestniczyło w nim 82 delegatów reprezentujących 25 lokalnych komitetów działających na terenie całej Polski. Między różnymi postulatami zgłaszanymi na Kongresie przyjęto także postulat ustanowienia narodowego święta robotniczego upamiętniającego grudniowe strajki na Wybrzeżu 1970 roku.

Aresztowany w nocy 12 grudnia 1981 r. po powrocie z obrad KKP NSZZ „Solidarność” w Gdańsku, został pobity i wywieziony do lasu pod Radomiem gdzie w środku nocy usiłowano wyrzucić go z samochodu na leśną polanę. Czy miało to być „pierwsze podejście” w akcji mającej na celu ostateczne pozbycie się przez komunistów tak zadeklarowanego przeciwnika, który otwarcie mówił o niepodległości Polski - nie wiadomo.

Jerz był jednym z najdłużej internowanych działaczy w kraju - ponad 12 miesięcy - przebywając kolejno w więzieniach w Kielcach, Radomiu, Gębarzewie, Bydgoszczy (szpital więzienny) oraz Kwidzynie.

Jerz w więzieniu w Kielcach, kontynuował protest, a latem 1982 roku został przeniesiony do Kwidzyna. 14 sierpnia 1982 podczas protestu, w którym domagał się dla uwięzionych prawa do spotkań z rodzinami, został ciężko pobity. Świadkowie tamtych wydarzeń wspominają, że nie był to jedyny przypadek pobicia Jacka Jerza przez komunistyczne służby więzienne.

Wolność odzyskał dopiero 19 grudnia 1982, tj. w dniu zawieszenia stanu wojennego. Zmarł nagle 31 stycznia 1983 r. w wieku 38 lat, zaledwie miesiąc po opuszczeniu więzienia. Jego pogrzeb stał się wielką manifestacją z udziałem ponad 10.000 mieszkańców Radomia i było to jedno z największych zgromadzeń w historii miasta.

W dzień po pogrzebie grób Jacka Jerza został sprofanowany przez funkcjonariuszy SB, którzy połamali wiązanki i powyrywali szarfy - raport zachował się w archiwach IPN, a jeden z funkcjonariuszy awansował i sprawował przez wiele lat eksponowaną funkcję w radomskiej policji.

Z akt SB jasno wynika, że Jacek Jerz oceniany był jako jeden z największych i najbardziej zdeteminowanych wrogów ustroju w kra-

ju, a nadzór nad jego inwigilacją prowadziło kierownictwo MSW, w tym generałowie Kiszczak i Ciasłoń.

Wśród zachowanych dokumentów jest polecenie (sygnowane przez szefa SB w Radomiu płk. Stefana Ostapińskiego) zastosowania wobec niego po opuszczeniu ośrodka internowania uzgodnionych cytat: „przedsięwzięć specjalnych”. Dziś wiemy co tego rodzaju działania oznaczały. Kilka lat temu głośno było o ujawnionych dokumentach ws. próby otrucia w Radomiu Anny Walentynowicz.

Radomianie byli tak mocno przekonani, że to SB zamordowało Jacka Jerza, że zmusiło to ówczesne władze do przeprowadzenia oficjalnej sekcji zwłok. Oczywiście sekcja taka, przeprowadzona przez zaufanych lekarze z MSW musiała potwierdzić niewinność władzy.

Orzeczenie lekarskie brzmiało... „zawał serca”.

Przypomnijmy jednak oficjalne orzeczenia wydawane w przypadku innych do dziś niewyjaśnionych zgonów z lat 70/80-tych: ks. Kotlarza, ks. Stanisława Suchowolca, ks. Sylwestra Zycha, Grzegorza Przemyska, Stanisława Pyjasa. Tylko tych kilka nazwisk wystarczy, by „zawał” zabrzmiał zupełnie inaczej.

Tym bardziej, że komunistyczni spadkobiercy PRL nie zamierzali zostawić Jacka Jerza w spokoju. Gdy w 1990 r. nadano jego imię jednej z radomskich ulic, wydawało się, że przynajmniej uda się oddać mu hołd. W lutym 2001 r. zdominowana przez SLD, Rada Miejska zmieniła nazwę ulicy ponownie na Gwardii Ludowej. Obecnie ulica nosi kompromisową nazwę Rodziny Winczewskich, działacza Armii Krajowej.

13 grudnia 2006 roku, w 25 rocznicę wprowadzenia stanu wojennego, Prezydent RP Lech Kaczyński odznaczył pośmiertnie Jacka Jerza Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (order Polonia Restituta).

(ppp)

(cd. ze str. 4)

trudnieniu, którego wysokość nie może być niższa niż kwota minimalnego wynagrodzenia

3. dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych, gdzie pracownikowi przysługuje wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości 20% stawki godzinowej wynikającej z minimalnego wynagrodzenia.

3. Wyższe kwoty wolne od potrąceń z wynagrodzenia

Z uwagi na to, że kwoty wolne od potrąceń ustala się na podstawie minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym roku kalendarzowym wzrosną one, z uwagi na fakt, że wzrosło minimalne wynagrodzenie. Przy ustalaniu kwoty wolnej od potrąceń odlicza się składki na

ubezpieczenia społeczne, zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych, a także wpłaty do pracowniczego planu kapitałowego, jeżeli pracownik nie zrezygnował z ich dokonywania. Ze względu na różne parametry składkowo-podatkowe dla poszczególnych pracowników kwoty wolne od potrąceń mają charakter indywidualny, co powoduje, że dla każdego pracownika należy taką kwotę wolną ustalić odrębnie.

Ubezpieczenie chorobowe to nie to samo co zdrowotne

Mimo że nazwy – ubezpieczenie chorobowe i ubezpieczenie zdrowotne – mogą brzmieć podobnie, to są to dwa zupełnie różne ubezpieczenia. Czym różnią się od siebie?

Upraszczając, można powiedzieć, że ubezpieczenie zdrowotne umożliwia bezpłatne leczenie, a ubezpieczenie chorobowe gwarantuje świadczenie na czas tego leczenia. Ubezpieczenie chorobowe to jedno z ubezpieczeń społecznych, które zapewnia prawo do świadczeń w razie choroby i macierzyństwa. Natomiast ubezpieczenie zdrowotne daje prawo do bezpłatnej, realizowanej przez Narodowy Fundusz Zdrowia, opieki zdrowotnej – zarówno ambulatoryjnej, jak i szpitalnej. Każdy, kto opła-

(cd. na str. 7)

ca składki na ubezpieczenie chorobowe, zapewnia sobie prawo do świadczeń. Gdy będzie niezdolny do pracy z powodu choroby, otrzyma zasiłek chorobowy. Jeżeli będzie musiał się zająć dzieckiem albo innym chorym członkiem rodziny, to Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaci mu zasiłek opiekuńczy. Świadczenie rehabilitacyjne otrzyma ten, kto jest niezdolny do pracy i wykorzystał już zasiłek chorobowy, ale jest szansa, że tę zdolność odzyska po dalszym leczeniu lub rehabilitacji. Zasiłek macierzyński przysługuje natomiast po urodzeniu lub przyjęciu dziecka na wychowanie.

Ubezpieczenie chorobowe może być obowiązkowe, jak ma to miejsce w przypadku tych, którzy pracują na umowę o pracę, albo dobrowolne, jak przy umowie zlecenia lub własnej działalności. Trzeba pamiętać, że jeśli zleceniobiorca lub przedsiębiorca nie przystąpi

do ubezpieczenia chorobowego, to nie otrzyma przysługujących z niego świadczeń, np. w wypadku choroby.

Warto mieć to na uwadze, zwłaszcza że składka na to ubezpieczenie wynosi 2,45 proc. Ubezpieczenie zdrowotne jest obowiązkowe dla każdego, kto wykonuje umowę o pracę, umowę zlecenia, prowadzi działalność gospodarczą, jest emerytem albo osobą bezrobotną zarejestrowaną w urzędzie pracy. Jeśli ktoś nie ma tytułu do tego ubezpieczenia, to powinien zostać do niego zgłoszony jako członek rodziny. Takie zgłoszenie np. małżonka, nie podwyższa składki, która wynosi 9 proc. Jeśli ktoś nie może zostać ubezpieczony jako członek rodziny, to powinien przystąpić do tego ubezpieczenia dobrowolnie. Instrukcja jak to zrobić jest dostępna na stronie www.nfz.gov.pl.

Nowy wóz bojowy dla OSP Pawliczka

18 stycznia w Chotczy nastąpiło uroczyste podpisanie umów z jednostkami samorządu oraz przedstawicielami OSP z terenu powiatu lipskiego i zwoleńskiego na zakup nowych samochodów strażackich z pełnym wyposażeniem zgodnie ze złożonymi potrzebami. To rekordowe dofinansowanie dla 187 jednostek na kwotę blisko 250 mln złotych.

W podpisaniu umów z władzami miast i gmin oraz prezesami OSP udział wzięli: Marszałek Województwa Mazowieckiego Pan Adam Struzik oraz Wicemarszałek Województwa Mazowieckiego Pan Rafał Rajkowski. W spotakniu uczestniczył także przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska Zdzisław Maszkiewicz.

Dofinansowanie w wysokości 1 546 817,25 zł już niebawem trafi na konto jednostki OSP w Pawliczce.

Obchody 40. rocznicy śmierci bł. ks. Jerzego Popiełuszki w Regionie NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Koncert ku czci ks. Jerzego

Najważniejszym punktem będzie koncert patriotyczno-religijny z okazji 48. rocznicy Radomskiego Czerwca '76 oraz 40. rocznicy śmierci bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Odbędzie się on 24 czerwca 2024 r. w kościele przy ul. Miłej w Radomiu, a wystąpią artyści Polskiej Opery Kameralnej z solistą Dariuszem Stachurą. Koncert objął patronatem ks. bp Marek Solarczyk.

Msze za Ojczyznę z przesłaniem ks. Jerzego

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska wraz z O. Juniperem Ostrowskim, gwardianem klasztoru O.O. Bernardynów w

Radomiu, od 19.01. br. zainicjował w kościele O.O. Bernardynów w Radomiu msze św. za Ojczyznę na wzór tych odprawianych w stanie wojennym przez ks. Jerzego. Msze takie będą odbywać się 19 dnia każdego miesiąca o godz. 18.30.

25 dnia każdego miesiąca msze takie będą odprawiane o godz. 18.00 również w kościele pw. św. Barbary w Pionkach.

Relikwie ks. Jerzego a „Solidarność” Ziemi Radomskiej

Od kilku lat w propagowanie postaci bł. ks. Jerzego Popiełuszki zaangażowany jest także Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska oraz komisje zakładowe i TKK.

Dzięki temu relikwie ks. Jerzego w Regionie Ziemia Radomska znajdują się w:

- Radomiu – w kościele pw. Chrystusa Nauczyciela
- Pionkach – w kościele pw. Św. Barbary
- Ilży – w kościele pw. NMP Królowej Polski
- Zwoleniu – w kościele pw. Św. Krzyża
- Roznieszewie – w kościele pw. NMP
- Mogielnicy – w kościele pw. św. Floriana
- Warce – w kościele pw. Matki Boskiej Szkaplerznej
- w Drzewicy - pw. Świętego Łukasza
- w Jedlni - parafia pw. św. Mikołaja Biskupa w Jedlni, kaplica – Centrum Wierzącej Adoracji Najświętszego Sakramentu im. św. Jana Pawła II
- w Zwoleniu - w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
- w Szydłowcu - w kościele pw. Świętego Zygmunta
- w Pionkach - w kościele pw. NMP Królowej Polski
- w Radomiu - w kościele pw. św. Stefana
- w Radomiu - w Katedrze Radomskiej pw. Opieki Najświętszej Marii Panny
- w Radomiu - kościół O.O. Bernardynów
- oraz w Garwolinie kościele pw. Matki Boskiej Częstochowskiej

POWSTANIE STYCZNIOWE

Jakaż wzniosła katastrofa!

161. rocznica Powstania Styczniowego

Styczeń to miesiąc, w którym obchodzimy tradycyjnie rocznicę Powstania Styczniowego - drugiego najbardziej tragicznego i najbardziej lekkomyślnego powstania polskiego po Powstaniu Warszawskim. Jego wybuch został proklamowany manifestem wydanym 22 stycznia 1863 w Warszawie przez Tymczasowy Rząd Narodowy. Przypomnijmy w skrócie jak do tego doszło.

Polska wiosna posewastopolska

Po przegranej przez Rosję wojnie krymskiej (1853-1856) uwidoczniła się niewydolność organizacyjna, militarna i cywilizacyjna imperium rosyjskiego. W do-

datku w krótkim odstępie czasu zmarli dwaj główni animatorzy polityki rosyjskiej car Mikołaj I i Iwan Paskiewicz. Śmierć tego drugiego – słynnego rosyjskiego i zwolennika jak najpełniejszej asymilacji kulturowo-narodowej Polski przez Rosję ożywiła nadzieje patriotyczne Polaków.

Następca Mikołaja I, car Aleksander II, nadał polityce rosyjskiej w sprawach Polski ton bardziej liberalny, cofając niektóre restrykcje paskiewiczowskie i, zdaniem niektórych, dążąc do restytucji praw Królestwa Polskiego. Wzmocniło to ducha niepodległościowego, szczególnie wśród młodej części społeczeństwa. Zaczęto więc przygotowywać się do powstania - uaktywniły się pierwsze organizacje spiskowe (Związek Trojnicki w Kijowie, grupa studentów z Akademii Sztabu Generalnego w Petersburgu, konspiracyjne kółka młodzieżowe w Akademii Medyko-Chirurgicznej i Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie).

Trzy „kolory” Polaków

Spółczesność polskie w okresie przedpowsta- niowym dzieliło swoje sympatie między trzy ugrupo- (cd. na str. 8)

wania polityczne. Arystokracja i burżuazja zmierzały do poszerzenia reform przy współpracy z Rosją i przywrócenia sytuacji sprzed 1830 roku – umownie można nazwać ich więc „bezbarwnymi”. Przywódcą tego obozu był Aleksander Wielkopolski. Stronnictwo Białych (liberalna szlachta i mieszczaństwo) było przeciwnie szybkiemu wybuchowi powstania, dążyli do przeprowadzenia reform w sposób pokojowy. Natomiast Stronnictwo Czerwonych wysuwało program odbudowy państwa polskiego w granicach przedrozbiorowych, które miałyby nastąpić w wyniku powstania zbrojnego. Obóz ten tworzyli oficerowie (Jarosław Dąbrowski, Zygmunt Podlaski, Zygmunt Sierakowski), studenci i inteligenci.

Trzy lata „przedbiegów”

Powstanie styczniowe poprzedziły liczne manifestacje. 11 czerwca 1860 pogrzeb wdowy po gen. Józefie Sowińskim (obrońcy Woli z 1831 roku) wywołał demonstrację patriotyczną z udziałem kilkunastu tysięcy osób. Kolejne przeprowadzono w październiku 1860 roku podczas zjazdu trzech monarchów w Warszawie. W rocznicę wybuchu powstania listopadowego, 29 listopada 1860 roku, zorganizowano następną wielką manifestację. Demonstracyjnie noszono wówczas tradycyjne stroje narodowe i śpiewano pieśni patriotyczne. 25 lutego 1861 tłumy demonstrowały z okazji trzydziestej rocznicy bitwy pod Olszynką Grochowską. Większość manifestacji była krwawo tłumiona przez władze rosyjskie.

W celu uspokojenia nastrojów car Aleksander II zmuszony był do nowych ustępstw. W lutym 1861 przywrócił Radę Stanu oraz Komisję Wyznań i Oświecenia Publicznego, której dyrektorem został Aleksander Wielkopolski. Jednak już 8 kwietnia 1861 na Placu Zamkowym Rosjanie ostrzelali bezbronny tłum, co spowodowało ponowne nasilenie manifestacji w Warszawie i na prowincji. 14 października 1861 władze carskie ogłosiły wprowadzenie stanu wojennego w Królestwie. W latach 1861-1862 Polacy coraz bardziej domagali się reform i niezależnienia państwa polskiego od Rosji. Pod koniec 1862 Stronnictwo Czerwonych, obejmujące już ponad 20 tys. członków, zaplanowało przeprowadzenie powstania na wiosnę 1863.

Aleksander Wielkopolski od czerwca 1862 piastował urząd naczelnika rządu cywilnego Królestwa Polskiego. Zdawał on sobie sprawę z istnienia w kraju ruchów niepodległościowych. By pokrzyżować plany organizacjom spiskowym, zarządził przeprowadzenie „branki”, czyli poboru do wojska rosyjskiego, obejmującego szczególnie zaangażowaną politycznie młodzież. Termin wyznaczono na połowę stycznia. W tej sytuacji młodzież z Warszawy zaczęła uchodzić do okolicznych lasów. Centralny Komitet Narodowy „czerwonych” przeobraził się w Tymczasowy Rząd Narodowy i 22 stycznia 1863 proklamowano powstanie. Wydano manifest powstańczy wzywający do walki i dekrety o uwłaszczeniu chłopów.

Powstanie

Walka od samego początku miała nierówny charakter. Istniała ogromna dysproporcja sił między oddziałami powstańców a wojskiem rosyjskim. Z chwilą wybuchu powstania styczniowego niewielkie oddziały polskie były skoncentrowane w 40 ośrodkach. Nie istniała regularna armia, a jedynie oddziały partyzanckie, z których zaledwie niewielki odsetek walczących był wyszkolony i dobrze uzbrojony.

Tymczasowy Rząd Narodowy początkowo był rozproszony. Działaniami powstańców faktycznie kierował młody naczelnik Warszawy Stefan Bobrowski. Wezwany przez rząd dyktator Ludwik Mierosławski stoczył dwie potyczki (zakończone klęskami) i uszedł z Królestwa.

Następnym dyktatorem był gen. Marian Langiewicz. Ten również został pokonany i musiał opuścić Kongresówkę (Austriacy osadzili go w więzieniu). Od maja 1863 powstaniem kierował Rząd Narodowy zdominowany przez „białych”, który oczekiwał pomocy z Zachodu. Tymczasem pomoc ta nie nadeszła, choć powstanie styczniowe wywołało ogromnie wrażenie na Europie, a do Polski odnoszono się z wielką sympatią.

We wrześniu powstanie styczniowe zaczęło przeżywać głęboki kryzys. Opanował go dopiero Romuald Traugutt, który objął stanowisko dyktatora 18 października 1863. Romuald Traugutt powołał regularne oddziały wojska, wprowadził dyscyplinę. Władze powiatowe sformował po części z chłopów. Niestety reorganizacja powstania przyszła za późno. Powstanie słabło. Całości dopełniły jeszcze dwa dekrety wydane 2 marca 1864 przez cara Aleksandra II, w których nadawał on chłopom na własność całą ziemię jaka znajdowała się w ich użytkowaniu, w zmian za obowiązek płacenia wieczystego podatku gruntowego. W ten sposób przeciągnął chłopów do obozu antypowstańczego.

11 kwietnia 1864 schwytany został ostatni dyktator powstania

Romuald Traugutt i jego współpracownicy. Aresztowanie to wraz z rozproszeniem ostatnich poważniejszych oddziałów partyzanckich na wiosnę 1864 roku oznaczało właściwie koniec powstania styczniowego. Pojedyncze grupy partyzantów działały jeszcze do września 1864, jednak nie posiadając wsparcia stopniowo ulegały rosyjskiemu wojsku. Najdłużej, bo aż do maja 1865 roku, przetrwał na Podlasiu oddział księdza Stanisława Brzóska. Ksiądz zginął na szubienicy w Sokołowie Podlaskim.

Tragiczne skutki powstania styczniowego

Szacuje się, że w powstaniu styczniowym zginęły dziesiątki tysięcy osób. Około 400 osób stracono z wyroków sądów, 700 wcielono do armii carskiej, kilkanaście tysięcy zesłano na Syberię, a dziesiątki tysięcy drobnej szlachty z pogranicza polsko-ukraińskiego przesiedlono. Klęska powstania styczniowego spowodowała ogromne straty materialne, ludnościowe oraz konfiskatę majątków uczestników postania - 1660 majątków w Królestwie i 1800 na ziemiach zabranych.

Następstwem powstania styczniowego była też likwidacja odrębności i autonomii Królestwa Polskiego. Prowadzono w latach 1864-1876 bezwzględną rusyfikację. Zmieniono nazwę kraju na Przywiślański Kraj i podzielono na 10 guberni. Zlikwidowany został odrębny budżet Królestwa (1866), zamknięto Szkołę Główną w Warszawie (1869), w miejsce, którego utworzono uniwersytet rosyjski. Zakazano działalności oświatowej i kulturalnej w języku polskim, do szkół i urzędów administracyjnych wprowadzono język rosyjski jako język oficjalny. Ostre represje dotknęły również Kościół katolicki i unicki. Dokonano kasacji wszystkich klasztorów w Królestwie, a miastom, które podczas powstania styczniowego czynnie pomagały powstańcom, odebrano prawa miejskie.

Spotkanie opłatkowe TKK Pionki
2023-12-12

Nowy wóz bojowy dla OSP Pawliczka
2024-01-18

Szkolenie „Od konfliktu do porozumienia z pracodawcą”
Radom 8-9.02.2024 r.

Regionalne obchody 42. rocznicy
ogłoszenia stanu wojennego
Radom, 2023-12-13

Spotkanie opłatkowe w Zarządzie Regionu - 2023-12-19

Tradycyjne związkowe spotkanie opłatkowe, 19 grudnia 2023 r. w siedzibie ZR.

Gościem spotkania był JE ks. bp Marek Solarczyk, Ordynariusz Diecezji Radomskiej.

telefony: centrala/sekretariat ZR – 0483623804
sekretariat/wiceprzew. Beata Sułowska - wew. 21;
przew. Zdzisław Maszkiewicz - wew. 23;
kasa - wew. 27; prawnik - wew. 28;
redakcja „Biuletynu” - wew. 29; księgowość - wew. 30

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul Traugutta 52
e-mail:solidar1@radom.net solidar2@radom.net